

[Henry Hansen.]

indtil et år, således at styrken bliver på den samme størrelse som hidtil.

Under behandlingen i folketinget blev en række spørgsmål draget frem; jeg skal ikke foranledige, at en lignende debat finder sted her, men blot udtale, at de ønsker og henstillinger, mit partis ordfører i det andet høje ting rettede til forsvarsministeren, vil jeg for mit vedkommende tiltræde.

Stegger Nielsen: I en række år siden 1947 har Danmark haft en besættelsesstyrke stationeret i Tyskland, og loven, der oprindeligt kun var tænkt gældende for to år, er siden blevet forlænget både i 1949, 1951 og sidst i 1952, gældende indtil 15. maj i år.

Den danske styrke er i henhold til den i foråret 1951 vedtagne rigsdagsbeslutning afgivet til den fælles forsvarsstyrke i Europa til løsning af visse bestemte beredskabsopgaver; men da overenskomsten af maj 1952 om besættelsesstatuttens afløsning, der er underskrevet af forbundsrepublikken Tyskland på den ene side og Frankrig, Storbritannien og De Forenede Stater på den anden side, endnu ikke er ratificeret, er det rimeligt at foreslå en forlængelse af loven, således som nærværende lovforslag tilsigter, indtil 15. maj 1954, og vi kan fra mit partis side billige dette af hensyn til sikringen af vor sydgrænse.

Jeg skal hertil føje, at det må stå enhver klart, at det værnepligtige mandskab, der her er tale om, ved stationering i udlandet bringer et særligt offer under den militære indkaldelse. Derfor har denne besættelsesstyrke også krav på så gode vilkår som muligt, herunder udnyttelse af fritiden på god og udviklende måde, så at tjenestens byrde lettes for dem. Alt, hvad der her kan gøres, bør gøres for dette mandskab, der alene ved fraværelsen fra hjemlandet er særlig bebyrdet. Folk og Værns arbejde i denne sag må i høj grad påskønnes, og jeg har forstået, at forsvarsministeriet er indforstået med, at disse problemer må løses. Jeg gentager, at besættelsesstyrken fortjener denne omsorg og velvilje, så meget mere som de skiftende styrker mig bekendt har optrådt korrekt i det fremmede og gjort vort land ære.

Jeg kan tilslutte mig den ærede socialdemokratiske ordførers udtalelse om ikke at gå ind på de beklagelige soldaterdemonstrationer, der har fundet sted i den senere

tid, og som jeg ser har været fremdraget i det høje folketing i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag. Et indkaldt mandskab må under den almindelige værnepligt tage dennes vilkår, også en forlænget tjenestetid, og disciplinen må opretholdes. Det er da også min tro, at de forefaldne beklagelige tilfælde af disciplinbrud ikke er af en almindelig, men af en mere isoleret karakter, altså undtagelsestilfælde.

Af hensyn til vore indgåede forpligtelser og sikringen af vort lands sydgrænse anbefaler jeg på mit partis vegne lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Bouet: Da mit partis ordfører vedrørende dette spørgsmål er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, idet jeg kan tilslutte mig de betragtninger, som den højtærede minister fremsatte her ved sin anbefaling af lovforslaget.

Oluf Johansen: Jeg skal blot sige, at der efter vor opfattelse ikke er noget, der taler for, at Danmarks fortsat skal holde disse styrker i Tyskland. Tværtimod mener vi, at alt viser det modsatte. Vi vil derfor som tidligere ikke kunne yde vor medvirken til lovforslagets gennemførelse, men vil ved tredje behandling stemme imod.

Chr. Nielsen: Ligesom de foregående år kan jeg heller ikke denne gang medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Jeg finder egentlig ikke nogen anledning til nærmere at motivere det, idet min motivering fra de foregående år også dækker min opfattelse denne gang.

Dog finder jeg anledning til i forbindelse med dette lovforslag at gøre et par bemærkninger om Danmarks forsvarsmæssige problemer, som jeg nok synes der må tales lidt om ved en lejlighed som denne. Selvom de foregående ordførere har afstået fra at komme ind på en drøftelse af det omfang og den art, som fandt sted i folketinget, kan jeg for mit vedkommende ikke afstå fra at gøre nogle bemærkninger om problemerne vedrørende den 18 måneders tjenestetid, og jeg kan ikke lade være med det af den grund, at der jo er sket adskillige ting, siden debatten fandt sted i folketinget.

Jeg tænker her på, hvorledes de afsagte domme over de demonstrerende soldater har haft en tendens til at blive strengere og